

ÚZEMNÍ PLÁNOVÁNÍ V ČESKÉ REPUBLICE 2007

MINISTERSTVO PRO MÍSTNÍ ROZVOJ

ÚÚR

ÚSTAV ÚZEMNÍHO ROZVOJE

Hana Halasová - Vlasta Šilarová

ÚZEMNÍ PLÁNOVÁNÍ V ČESKÉ REPUBLICE 2007

MINISTERSTVO PRO MÍSTNÍ ROZVOJ
ÚSTAV ÚZEMNÍHO ROZVOJE
BRNO 2007

Autoři: Ing. arch. Hana Halasová, Vlasta Šilarová
Název: Územní plánování v České republice 2007
Spolupráce: Ing. arch. Hana Bártová, Ing. Vladimír Hyvnar, Mgr. Marek Chmelař,
Ing. arch. Vladimír Klajmon, Ing. Alena Navrátilová, Ing. arch. Jaroslav
Tušer, Mgr. Robert Veselý
Překlad: Ing. Petr Martykán, Vlasta Šilarová
Fotografie: František Maršálek
Vydává: Ústav územního rozvoje Brno
Garant: Ministerstvo pro místní rozvoj - Odbor územního plánování
Místo, rok vydání: Brno, 2007
Vydání: První
Náklad: 500 výtisků
Stran: 34 (česká část) + 38 (anglická část)
Tisk: Grafex spol. s r.o.
Distribuce: Ministerstvo pro místní rozvoj ČR

Obsah

1. Základní údaje o České republice	5
1.1 Geografická charakteristika	5
1.1.1 Poloha, rozloha, základní geografické údaje	5
1.1.2 Přírodní podmínky	6
1.1.3 Životní prostředí	6
1.2 Sociální a ekonomická charakteristika	8
1.2.1 Ekonomika	8
1.2.2 Obyvatelstvo	9
1.3 Osídlení.....	9
1.3.1 Charakter osídlení.....	9
1.3.2 Urbanizace včetně mezinárodních souvislostí.....	11
1.3.3 Velikostní struktura sídel.....	12
2. Státní zřízení a systém veřejné správy.....	16
2.1 Státní zřízení.....	16
2.1.1 Moc zákonodárná	16
2.1.2 Moc výkonná	16
2.1.3 Moc soudní	16
2.2 Veřejná správa	17
2.2.1 Státní správa	17
2.2.2 Územní samospráva.....	18
3. Územní plánování v České republice	20
3.1 Cíle a úkoly územního plánování.....	20
3.2 Výkon veřejné správy ve věcech územního plánování a stavebního řádu.....	20
3.2.1 Orgány územního plánování.....	20
3.2.2 Stavební úřady	22
3.2.3 Zvláštní působnost na území hlavního města Prahy	22
3.3 Nástroje územního plánování	23
3.3.1 Územně plánovací podklady	23
3.3.2 Politika územního rozvoje	23
3.3.3 Územně plánovací dokumentace	24
3.3.4 Územní rozhodnutí	27
3.3.5 Územní řízení	27
3.3.6 Územní opatření o stavební uzávěře a územní opatření o asanaci území	28
3.3.7 Úprava vztahů v území	28
3.4 Legislativa územního plánování	29
3.4.1 Principy nového stavebního zákona	29
3.4.2 Zákon o územním plánování a stavebním řádu	30
3.4.3 Prováděcí vyhlášky k zákonu o územním plánování a stavebním řádu.....	31
3.4.4 Zákon o vyvlastnění.....	32
3.4.5 Související zákony	32

Věnováno památce Ing. arch. Josefa Markvarta, CSc., autora příručky
Územní plánování v České republice z roku 2002, která byla podkladem pro
tuto publikaci.

1. Základní údaje o České republice

Česká republika vznikla 1.1.1993 rozdělením České a Slovenské federativní republiky. Tvoří ji historické země Čechy, Morava a jihovýchodní část Slezska.

Hlavním městem je Praha.

1.1 Geografická charakteristika

1.1.1 Poloha, rozloha, základní geografické údaje

Česká republika je vnitrozemským státem ležícím ve střední Evropě. Její rozloha je 78 866 km². Maximální rozměr ve směru poledníků je 276 km, maximální rozměr ve směru rovnoběžek je 452 km.

Státní hranice tvoří sousedství s Polskem (761,8 km), Německem (810,3 km), Rakouskem (466,3 km) a Slovenskem (251,8 km).

Územím České republiky prochází hlavní evropské rozvodí rozdělující povodí Severního, Baltského a Černého moře. Hlavní říční osy jsou v Čechách Labe (370 km) s Vltavou (433 km), na Moravě Morava (246 km) s Dyjí (306 km) a na severu Moravy a ve Slezsku Odra (135 km) s Opavou (131 km).

Střední nadmořská výška je 430 m. Nejvyšším bodem je Sněžka (1602 m n.m.) v pohoří Krkonoše. Nejnižše položeným bodem je výtok Labe u Hřenska (115 m n.m.).

1.1.2 Přírodní podmínky

Poloha mezi 48. a 51. rovnoběžkou je klimaticky příznivá. Podnebí se vyznačuje pronikáním oceánských a kontinentálních vlivů. Je charakterizováno západním prouděním a častými srážkami. Vlivem silných dešťů se vyskytly rozsáhlé povodně v povodí řeky Moravy v roce 1997 a v povodí řek Vltavy a Labe v roce 2002. Povodně na Vltavě v roce 2002 v některých místech překročily tisíciletou vodu.

Z hlediska fyzicko-geografického leží Česká republika na rozhraní dvou horských soustav, systému Hercynského a Alpsko-Himalájského. Západní a střední část České republiky (tedy celé Čechy, část Moravy a českého Slezska) vyplňuje Česká vysočina, v jejímž středu leží Česká kotlina tvořená Polabskou nížinou a údolím dolního toku Vltavy. Čechy mají historicky stabilní hranici tvořenou pohořími po obvodu. Rozhraní mezi oběma systémy vytváří pásmo úvalů, kudy probíhá jedna z historicky nejvýznamnějších komunikací od Jaderského moře k Baltu.

Území České republiky je zhruba z 30 % zalesněno. Zemědělská půda nejvyšší bonity se nachází v říčních úvalech zejména v Polabí v Čechách a v Hornomoravském, Dolnomoravském a Dyjsko-svrateckém úvalu na Moravě. Na jihu Moravy se daří vinné révě. Ve středních Čechách se pěstuje chmel.

Bilance půdy v tis. ha

Zemědělská půda					Nezemědělská půda		
4265					3622		
Orná půda	Chmelnice	Vinice	Travní porosty	Ostatní plochy	Lesní půda	Vodní plochy	Ostatní plochy
3 047	11	19	947	214	2 647	161	814

Pramen: ČSÚ 2006 (k 31.12.2005)

Vzhledem k tomu, že území České republiky je pramenou oblastí, je vodní hospodářství závislé na množství srážek. Z těchto důvodů je zde řada přehradních nádrží, zejména na řece Vltavě a Dyji.

V zemi je množství minerálních pramenů, které jsou často využívány k léčebným účelům. Nejvýznamnějšími lázněmi jsou Karlovy Vary a Mariánské Lázně v Čechách a Luhačovice na Moravě. Pokud jde o nerostné bohatství, významné jsou zdroje hnědého uhlí v Severočeské hnědohelné pánvi (těžitelné povrchově) a zdroje černého uhlí v Ostravsko-karvinské pánvi. V severních Čechách se těží sklářské písky pro rozvinutý sklářský průmysl. Významná je též těžba vápence, žuly (v Jeseníkách a na Českomoravské vrchovině) a říčních šterkopísků (na středních tocích řek Moravy a Labe).

1.1.3 Životní prostředí

V období centrálně řízené ekonomiky bylo životní prostředí značně poškozeno. Hlavním důsledkem bylo znečištění ovzduší oxidem siřičitým (a to nejen z elektráren v severních Čechách, ale i v důsledku emisí z elektráren ve východním Německu a jižním Polsku). Nejvíce byly zasaženy severní Čechy, kde došlo k rozsáhlému poškození jehličnatých lesů. Oblast Severočeské hnědohelné pánve byla navíc citelně postižena rozsáhlou devastací území v důsledku povrchové těžby. Vysoké bylo také znečištění řek vzniklé vypouštěním průmyslových odpadů a nedostatečnou kapacitou (někdy i absencí) čistíren odpadních vod. Týkalo se to zejména Labe, Ohře, Vltavy, Odry a Moravy.

Od roku 1990 se úroveň životního prostředí ve všech ukazatelích zlepšuje. Je to jednak z důvodů omezování těžby hnědého i černého uhlí, omezení hutnictví a některých odvětví těžkého průmyslu a jednak v důsledku uplatňování aktivní politiky zlepšování životního prostředí, aplikace odsiřovacích zařízení v hnědouhelných elektrárnách a výstavby čistíren odpadních vod v povodích řek.

Rostou naopak negativní dopady vyplývající z růstu automobilové dopravy (hluk, exhalace).

Investice na ochranu životního prostředí v mil. Kč

2000	2001	2002	2003	2004
10 066	10 752	12 317	13 298	14 380

Pramen: MF ČR, MŽP ČR, SFŽP, FNM (2005)

Pozn.: Výdaje jsou sumou výdajů ze státního rozpočtu, státních fondů a Fondu národního majetku.

Měrné emise základních znečišťujících látek v t/km²

	1990	1998	2002	2003	2004
Tuhé emise	7,2	1,1	0,8	1,0	1,0
SO ₂	23,5	5,6	3,0	2,9	2,9
NO _x	7,0	4,1	4,0	4,2	4,3
CO	16,2	9,7	6,9	7,3	7,4
Těkavé organické látky	5,6	3,1	2,5	2,6	2,6

Pramen: ČSÚ 2005

Veřejná kanalizace

	1995	2000	2002	2003	2004
Obyvatelé bydlící v domech napojených na veřejnou kanalizaci (%)	73,2	74,8	77,4	77,7	77,9
Čištěné odpadní vody (%)	89,5	94,8	92,6	94,5	94,4

Pramen: ČSÚ 2005

Ochrana životního prostředí se promítá do ochrany vod, ochrany ovzduší a klimatu, ekologického nakládání s odpady, ochrany přírody a krajiny a redukce vlivu antropogenních faktorů na životní prostředí.

Pokud jde o ochranu přírody a krajiny, má Česká republika vymezeny 4 národní parky, 25 chráněných krajinných oblastí, 112 národních přírodních rezervací, 104 národních přírodních památek, 776 přírodních rezervací a 1190 přírodních památek (stav k roku 2006). Dále jsou na území České republiky postupně vymezovány nadregionální, regionální a lokální systémy ekologické stability, jejichž účelem je zachování biologické rozmanitosti a propojení přirozených a přírodě blízkých ekosystémů.

Národní parky

	Rozloha (ha)	Z toho maloplošná chráněná území (ha)	Rok vyhlášení
Krkonoše	36 300	7 459	1963
Podyjí	6 259	6	1991
Šumava	69 030	7 375	1991
České Švýcarsko	7 900	126	2000

Pramen: AOPK 2006

1.2 Sociální a ekonomická charakteristika

1.2.1 Ekonomika

Česká republika je tradičně průmyslovou zemí. Již v období Rakouska-Uherska byly Čechy a Morava hospodářsky nejrozvinutější částí monarchie, která produkovala cca 75% její průmyslové produkce. Tradičním odvětvím je strojírenství, zejména výroba vozidel. Významnými jsou i hutnictví, chemický a potravinářský průmysl a výroba elektrických přístrojů a zařízení.

V období mezi lety 1948 a 1989 byla ekonomika, ve shodě s celkovou politikou zemí východního bloku, orientována na rozvoj energetiky, hutnictví a těžkého průmyslu. Důsledkem toho bylo poškozování životního prostředí a vysoká energetická náročnost výroby.

Po roce 1990 dochází k útlumu některých odvětví těžkého průmyslu, zejména hutnictví železa, výroby lokomotiv a zbrojní výroby. Rozvíjí se naopak lehký průmysl, především elektrotechnika, dřevozpracující, chemický a potravinářský průmysl. Ekonomika České republiky se stává integrální součástí ekonomiky světové s těsnými vazbami na státy Evropské unie, zejména na Německo. Dalším jevem je rozvoj služeb a s ním související přesun zaměstnanců ze sekundárního do terciárního sektoru. Ten je doprovázen strukturálními problémy a růstem nezaměstnanosti, jejíž rozsah a výše byly dosud nižší než v ostatních transformujících se státech střední Evropy.

Míra nezaměstnanosti v %

	2002	2003	2004	2005
Česká republika	7,9	7,8	8,3	7,9
Slovensko	18,7	17,6	18,2	16,3
Polsko	19,9	19,6	19,0	17,7
Rakousko	4,2	4,3	4,8	5,2
Německo	8,2	9,0	9,5	9,5

Pramen: Eurostat 2006

Struktura zaměstnanosti podle odvětví v tis. osob

	2000	2002	2003	2004
Zemědělství	240,7	227,9	213,1	202,3
Průmysl	1 868,4	1 888,3	1 863,4	1 844,6
Služby	2 620,1	2 645,0	2 655,4	2 658,5

Pramen: ČSÚ 2005

Hrubý domácí produkt na 1 obyvatele v paritě kupní síly

	2002	2003	2004	2005
EU (25 zemí)	100	100	100	100
Česká republika	67,7	68,3	70,5	73,8
Slovensko	51,0	51,9	52,9	55,0
Maďarsko	59,1	60,1	60,9	61,4
Polsko	46,3	46,9	48,7	49,8
Slovinsko	74,5	75,9	79,2	80,6
Německo	108,5	108,1	108,0	109,3

Pramen: Eurostat 2006

Pozn.: Průměr EU25 = 100, údaje se uvádějí ve standardu kupní síly - společné měně, která stírá rozdíly v cenových hladinách mezi zeměmi a umožňuje tak srovnání HDP spíše mezi jednotlivými zeměmi než v čase

1.2.2 Obyvatelstvo

Česká republika má asi 10,251 mil. obyvatel, z toho 51,3% žen (stav k 1.1.2006).

Demografický vývoj je obdobný jako ve vyspělých evropských státech a vyznačuje se stárnutím populace, prodlužováním střední délky života, poklesem porodnosti a záporným přirozeným přírůstkem (tj. úbytkem) obyvatelstva. Střední délka života činila v roce 2004 u mužů 72,5 roku a u žen 79,2 roku.

1.3 Osídlení

1.3.1 Charakter osídlení

Česká republika se vyznačuje relativně rovnoměrnou hustotou osídlení a poměrně hustou sítí malých a středních měst, z nichž majoritní část byla založena již ve středověku. Většina měst si také více či méně uchovala své historické jádro.

Česká republika má 6249 obcí (stav k 20.10.2006). Struktura osídlení je značně roztržštěná a vyznačuje se, zejména v jižní a západní části země, enormně hustou sítí nejmenších obcí s méně než pěti sty obyvateli.

Počet a hustota obyvatel, počet obcí v České republice

Rozloha v km ²	Počet obyvatel	Hustota ob./km ²	Počet obcí
78 866	10 251 079	130	6 249

Pramen: ČSÚ 2006

Počet a hustota obyvatel podle krajů

Kraj	Rozloha v km ²	Počet obyvatel	Hustota ob./km ²	Počet obcí
Hlavní město Praha	496	1 181 610	2382	1
Středočeský	11 015	1 158 108	105	1 146
Jihočeský	10 057	627 766	62	623
Plzeňský	7 561	551 528	73	501
Karlovarský	3 315	304 274	92	132
Ústecký	5 335	823 173	154	354
Liberecký	3 163	429 031	136	215
Královéhradecký	4 758	548 368	115	448
Pardubický	4 518	506 024	112	451
Vysočina	6 796	510 767	75	704
Jihomoravský	7 196	1 130 358	157	673
Olomoucký	5 267	639 161	121	398
Zlínský	3 963	590 142	149	304
Moravskoslezský	5 42	1 250 769	230	299

Pramen: ČSÚ 2006

Pozn.: Praha je považována za 1 obec; je započteno 5 vojenských újezdů

1.3.2 Urbanizace včetně mezinárodních souvislostí

Přes poměrně rovnoměrnou hustotu se charakter osídlení a ekonomická úroveň v jednotlivých regionech liší. Tradičně je průmysl soustředěn v severní části Čech, zatímco jižní Čechy a pomezí s Moravou (kraj Vysočina) jsou průmyslově-zemědělské. Morava má průmyslové regiony jak na severu, tak na jihu svého území.

V České republice lze vymezit čtyři metropolitní regiony, a to:

- Pražskou středočeskou aglomeraci s více než 1,5 milionem obyvatel. Tento region soustřeďuje zejména centrální funkce, školství, vědu a výzkum, služby včetně strategických a vyspělý průmysl.
- Ostravskou aglomeraci s téměř 1 milionem obyvatel, jejíž ekonomika byla založena zejména na těžbě černého uhlí a hutnictví železa. V současnosti prochází výraznou restrukturalizací, která již nastartovala významný rozvoj regionu.
- Brněnskou aglomeraci (0,5 milionu obyvatel) soustřeďující školství, vědu a výzkum, služby, strojírenský průmysl a obory z oblasti moderních služeb a technologií.
- Hradecko-pardubickou aglomeraci s cca 0,3 milionem obyvatel, soustřeďující chemický, elektrotechnický, strojírenský a potravinářský průmysl.

Dalšími významnými aglomeracemi jsou:

- Severočeská aglomerace, zahrnující města Chomutov, Most, Ústí nad Labem a Teplice. Tato polycentrická aglomerace je založena zejména na těžbě hnědého uhlí a na chemickém průmyslu.
- Liberecko-jablonecká aglomerace s textilním, sklářským a strojírenským průmyslem.
- Plzeňská aglomerace s převažujícím strojírenským a potravinářským průmyslem a výrobou elektrických přístrojů a zařízení.
- Středomoravská aglomerace zahrnující města Olomouc, Prostějov a Přerov. Tato aglomerace má průmyslový charakter, je však také významným centrem školství.
- Zlínská aglomerace, soustřeďující gumárenský, strojírenský a dnes již silně zredukovaný obuvnický průmysl.

Charakter městských aglomerací mají všechna krajská města.

Městské aglomerace následují ve větší či menší míře (podle jejich významu a dynamiky rozvoje) procesy probíhající v evropských městech. Tyto procesy jsou charakteristické odlivem obyvatel z centra jádrového města, úpadkem starých průmyslových území, diferenciací obytných čtvrtí a suburbánním rozvojem. Hlavním znakem suburbanizace je nejenom výstavba obytných satelitů, ale i předměstský rozvoj nákupních center a zakládání průmyslových, logistických a obchodních zón na „zelené louce“ (tzv. greenfields). Staré průmyslové areály, tzv. brownfields, zůstávají po ukončení výroby opuštěné a pomalu chátrají. V České republice vzniká řada projektů na podporu regenerace ploch brownfields, která je žádoucí nejen z hlediska opětovného využití území a vytváření nových pracovních příležitostí, ale i z důvodů zvýšení estetické kvality místa a vyhnutí se záborům půdy pro stavby „na zelené louce“.

V důsledku politických a ekonomických změn po roce 1989 se změnily i trendy územního rozvoje České republiky. Exportní trh je orientován zejména na státy EU, z čehož vyplývají i hlavní osy hospodářského rozvoje. V mezinárodním měřítku roste zejména význam Prahy jako kulturního, hospodářského i turistického centra. Výrazně se zvýšila intenzita vztahů s Německem a Rakouskem. Důležitou osou se stala dálnice D5 z Prahy přes Plzeň a Rozvadov do Norimberka. Dalším významným tahem je dálnice D8 do severních Čech a do Drážďan. Její dokončení naráží na problémy ochrany přírody, spojené s průchodem chráněnou krajinnou

oblastí Českého středohoří. Důležitým tahem je také dálnice D11 z Prahy do prostoru hradecko-pardubické aglomerace a dále do Polska (v provozu zatím pouze část).

Stávající dálnice D1, jako spojka mezi Prahou a Brnem s dalším pokračováním do Vídně a Bratislavy, představuje nejdůležitější silniční tepnu státu. Samotná trasa však vede převážně hospodářsky slabým regionem Českomoravské vrchoviny.

Na Moravě je významnou osou směr Brno – Olomouc – Ostrava s pokračováním na Katovice a Varšavu. (Zde je nutno dokončit trasu dálnice D1 a D47 z Brna do Ostravy a do Polska.)

Tradiční hospodářskou osou, která není dosud dostatečně vybavena komunikacemi, je jižní směr z Prahy do Českých Budějovic a dále do Lince.

Z železničních tratí je nejméně modernizovaný koridor Vídeň – Brno - Česká Třebová – Pardubice – Praha – Ústí nad Labem – Drážďany.

Hustota jak silniční, tak i železniční sítě je v České republice poměrně vysoká, je však nutno zlepšit její technické parametry.

Rozhodnutím Evropského parlamentu a Rady č. 884/2004/ES bylo v rámci transevropské dopravní sítě (TEN-T) definováno 30 prioritních projektů v evropském zájmu, které mají být dokončeny do roku 2020. České republiky se týkají dva železniční projekty a jeden silniční: železniční trasa Atény – Sofie – Budapešť - Vídeň – Praha (dvě větve, jedna přes Brno a druhá přes České Budějovice včetně propojení Českých Budějovic s Lincem) – Norimberk/Drážďany (projekt č. 22), železniční trasa Gdaňsk – Varšava – Brno/Bratislava – Vídeň (projekt č. 23) a dálniční trasa Gdaňsk – Brno/Bratislava – Vídeň (projekt č. 25).

Ačkoliv je Česká republika poměrně rovnoměrně osídlena a její území je vybaveno infrastrukturou, existují v rámci státu regionální rozdíly. Regionální politika České republiky vymezuje regiony se soustředěnou podporou státu, kterými jsou regiony strukturálně postižené, hospodářsky slabé, s vysoce nadprůměrnou nezaměstnaností nebo bývalé vojenské újezdy. Mezi tyto regiony je možno zařadit jihozápadní a severní Moravu a severozápadní Čechy.

Přechodem na tržní ekonomiku se prohlubují rozdíly mezi hospodářsky silnými a slabými regiony. Hospodářsky slabé regiony, mezi něž například patří část severní a část jihozápadní Moravy, mají nedostatečně rozvinutou infrastrukturu a nejsou atraktivní pro investory.

Strukturálně postižené regiony, například Ostravsko a severní Čechy, vyžadují změnu struktury ekonomické základny, což souvisí zejména s rekvalifikací pracovní síly.

Železniční a silniční síť

Země	Železnice v km	Dálnice v km
Česká republika	9 600	518
Slovensko	3 657	302
Polsko	21 073	405
Rakousko	5 642	1 645
Německo	35 803	12 037

Pramen: Eurostat 2004

1.3.3 Velikostní struktura obcí

Základní samosprávnou jednotkou osídlení v České republice je obec. Obce jsou z hlediska své samosprávné funkce nezávislé a řídí svou činnost příslušnými zákony. Státní moc může intervenovat pouze tehdy, porušuje-li obec zákon.

Velikostní struktura obcí v České republice se vyznačuje velkým podílem malých obcí do 2000 obyvatel. V některých regionech, zejména v západních a jižních Čechách a na západní Moravě, se nachází velké množství obcí s 500 a méně obyvateli. Tato roztržitost přináší určité problémy z hlediska profesionalizace jejich veřejné správy a z hlediska jejich financování.

Skupiny obcí podle počtu obyvatel

Velikostní skupina (počet obyvatel)	Počet obcí	%
Do 199	1 614	25,8
200 – 499	2 015	32,2
500 – 999	1 302	20,8
1 000 – 1 999	673	10,8
2 000 – 4 999	376	6,0
5 000 – 9 999	138	2,2
10 000 – 19 999	68	1,1
20 000 – 49 999	41	0,7
50 000 – 99 999	17	0,3
Nad 100 000	5	0,1
CELKEM	6 249	100,0

Pramen: ČSÚ 2006

Pouze 131 měst má více než 10 000 obyvatel.

Města České republiky s počty obyvatel nad 10 000

Pořadí	Město	Počet obyvatel	Pořadí	Město	Počet obyvatel
1	Praha	1 181 610	37	Písek	29 877
2	Brno	366 757	38	Kroměříž	29 024
3	Ostrava	310 078	39	Vsetín	28 261
4	Plzeň	162 759	40	Šumperk	28 196
5	Olomouc	100 381	41	Valašské Meziříčí	27 362
6	Liberec	97 950	42	Litvínov	27 056
7	České Budějovice	94 653	43	Nový Jičín	26 271
8	Hradec Králové	94 431	44	Hodonín	26 226
9	Ústí nad Labem	94 298	45	Uherské Hradiště	26 131
10	Pardubice	88 497	46	Český Těšín	25 913
11	Haviřov	84 427	47	Krnov	25 282
12	Zlín	78 285	48	Sokolov	24 579
13	Kladno	69 329	49	Břeclav	24 473
14	Most	67 805	50	Havlíčkův Brod	24 296
15	Karviná	63 385	51	Litoměřice	23 909
16	Frýdek-Místek	59 682	52	Žďár nad Sázavou	23 841
17	Opava	59 426	53	Chrudim	23 385
18	Děčín	51 875	54	Kopřivnice	23 314
19	Teplice	51 010	55	Strakonice	23 256
20	Karlovy Vary	50 893	56	Bohumín	23 028
21	Jihlava	50 859	57	Klatovy	22 898
22	Chomutov	50 027	58	Jindřichův Hradec	22 643
23	Přerov	46 858	59	Vyškov	22 013
24	Prostějov	45 815	60	Kutná Hora	21 142
25	Jablonec nad Nisou	44 748	61	Jirkov	21 093
26	Mladá Boleslav	43 162	62	Náchod	21 079
27	Třebíč	38 654	63	Blansko	20 557
28	Česká Lípa	38 489	64	Hranice	19 525
29	Třinec	37 841	65	Žatec	19 517
30	Tábor	35 898	66	Mělník	19 124
31	Znojmo	35 032	67	Louny	18 841
32	Příbram	34 884	68	Otrokovice	18 665
33	Orlová	33 717	69	Beroun	17 808
34	Cheb	33 681	70	Kadaň	17 807
35	Trutnov	31 195	71	Bruntál	17 568
36	Kolín	30 175	72	Uherský Brod	17 399

Pořadí	Město	Počet obyvatel	Pořadí	Město	Počet obyvatel
73	Svitavy	17 248	103	Aš	12 840
74	Rožnov pod Radhoštěm	17 129	104	Jaroměř	12 767
75	Ostrov	17 111	105	Tachov	12 528
76	Kralupy nad Vltavou	17 104	106	Vysoké Mýto	12 432
77	Česká Třebová	16 533	107	Jeseník	12 377
78	Pelhřimov	16 462	108	Holešov	12 332
79	Neratovice	16 257	109	Uničov	12 283
80	Jičín	16 253	110	Nový Bor	12 192
81	Benešov	16 245	111	Vlašim	12 103
82	Rakovník	16 238	112	Kyjov	12 003
83	Dvůr Králové n. Labem	16 111	113	Veselí nad Moravou	11 971
84	Varnsdorf	15 786	114	Říčany	11 800
85	Brandýs-Stará Boleslav	15 727	115	Velké Meziříčí	11 776
86	Bílina	15 669	116	Prachatice	11 743
87	Klášterec nad Ohří	15 593	117	Rychnov nad Kněžnou	11 672
88	Ústí nad Orlicí	14 918	118	Sušice	11 520
89	Slaný	14 856	119	Moravská Třebová	11 251
90	Turnov	14 489	120	Frenštát p. Radhoštěm	11 201
91	Chodov	14 433	121	Rumburk	11 181
92	Nymburk	14 298	122	Humpolec	10 941
93	Zábřeh	14 268	123	Boskovice	10 924
94	Hlučín	14 201	124	Domažlice	10 808
95	Mariánské Lázně	14 026	125	Čelákovice	10 498
96	Krupka	13 894	126	Nové Město na Moravě	10 478
97	Šternberk	13 872	127	Hlinsko	10 295
98	Český Krumlov	13 861	128	Studénka	10 261
99	Rokycany	13 743	129	Litomyšl	10 118
100	Poděbrady	13 250	130	Litovel	10 073
101	Vrchlabí	13 065	131	Nové Město nad Metují	10 054
102	Roudnice nad Labem	12 923			

Pramen: ČSÚ 2006

2. Státní zřízení a systém veřejné správy

2.1 Státní zřízení

Česká republika je unitárním státem v čele s prezidentem. Ústavou je zaručena samospráva obcí a krajů. Podle ústavy je lid zdrojem veškeré státní moci, která je vykonávána prostřednictvím moci zákonodárné, výkonné a soudní.

2.1.1 Moc zákonodárná

Zákonodárná moc náleží Parlamentu České republiky. Parlament je tvořen dvěma komorami - Poslaneckou sněmovnou a Senátem.

- Poslaneckou sněmovnu tvoří 200 poslanců, kteří jsou voleni na dobu čtyř let. Je tvořena občany České republiky ve věku od 21 let. Poslanecká sněmovna má 17 specializovaných parlamentních výborů.
- Senát sestává z 81 senátorů volených na dobu šesti let, přičemž každé dva roky je volena třetina senátorů. Je tvořen občany České republiky ve věku od 40 let.

2.1.2 Moc výkonná

2.1.2.1 Prezident

Hlavou státu je prezident republiky. Prezidenta volí Parlament na společné schůzi obou komor. Volební období prezidenta trvá pět let.

Prezident má mimo jiné tyto funkce:

- zastupuje stát navenek,
- sjednává a ratifikuje mezinárodní smlouvy,
- je vrchním velitelem ozbrojených sil,
- pověřuje, odvolává a přijímá vedoucí zastupitelských misí,
- jmenuje a odvolává předsedu a další členy vlády a přijímá jejich demisi, odvolává vládu a přijímá její demisi,
- jmenuje soudce.

2.1.2.2 Vláda

Vláda je vrcholným orgánem moci výkonné. Vláda se skládá z předsedy vlády, místopředsedů vlády a ministrů, které prezident republiky pověřuje řízením ministerstev nebo jiných úřadů. Ministerstva a jiné správní úřady lze zřídit a jejich působnost stanovit pouze zákonem. Vláda je odpovědná Poslanecké sněmovně.

2.1.3 Moc soudní

Soudní moc vykonávají v České republice nezávislé soudy prostřednictvím nezávislých soudců.

Soustavu soudů v České republice tvoří:

- Ústavní soud
  - Nejvyšší soud
  - Nejvyšší správní soud
  - Vrchní, krajské a okresní soudy
- Působnost a organizace soudů je stanovena zákonem.

2.2 Veřejná správa

Principy veřejné správy vycházejí z ústavy. Podle ústavy jsou základními územními samosprávnými celky obce, vyššími územními samosprávnými celky kraje.

Veřejná správa zabezpečuje plnění veřejných úkolů. Veřejnou správu uskutečňuje stát (státní správa), subjekty územní samosprávy (obce, kraje), subjekty zájmové samosprávy (např. Česká advokátní komora) a další subjekty (zejména veřejné fondy, nadace).

Od roku 1990 je postupně zaváděn tzv. „spojený/smíšený model“ výkonu veřejné správy (státní správy a samosprávy), což znamená, že orgány samosprávy jsou ze zákona zmocněny vykonávat některé kompetence státu (státní správu).

2.2.1 Státní správa

2.2.1.1 Ústřední orgány státní správy

a) Ministerstva

V České republice působí tyto ústřední orgány státní správy, v jejichž čele stojí člen vlády:

- Ministerstvo financí
- Ministerstvo zahraničních věcí
- Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy
- Ministerstvo kultury
- Ministerstvo práce a sociálních věcí
- Ministerstvo zdravotnictví
- Ministerstvo spravedlnosti
- Ministerstvo vnitra
- Ministerstvo průmyslu a obchodu
- Ministerstvo pro místní rozvoj
- Ministerstvo zemědělství
- Ministerstvo obrany
- Ministerstvo dopravy
- Ministerstvo životního prostředí

Ministerstvo pro místní rozvoj (dále jen Ministerstvo) je ústředním orgánem státní správy ve věcech regionální politiky, politiky bydlení, rozvoje domovního a bytového fondu a pro věci nájmu bytů a nebytových prostor, územního plánování a stavebního řádu, vyvlastnění, investiční politiky, cestovního ruchu a pohřebnictví. Zajišťuje činnosti spojené s procesem zapojování územních samosprávných celků do evropských regionálních struktur. Je pověřeno správou a řízením některých operačních programů, přes které jsou rozdělovány finanční prostředky ze strukturálních fondů EU.

b) Další ústřední orgány státní správy

V České republice působí tyto ústřední orgány státní správy, jejichž předsedové jsou jmenováni vládou nebo prezidentem na návrh vlády:

- Český statistický úřad
- Český úřad zeměměřičký a katastrální
- Český báňský úřad
- Úřad průmyslového vlastnictví

- Úřad pro ochranu hospodářské soutěže
- Správa státních hmotných rezerv
- Státní úřad pro jadernou bezpečnost
- Národní bezpečnostní úřad
- Energetický regulační úřad
- Úřad Vlády České republiky
- Český telekomunikační úřad

2.2.1.2 Okresy

Okresy jsou územní jednotky, vymezené zákonem, a to výčtem obcí. Činnost okresních úřadů byla ukončena ke konci roku 2002. Územím okresů má však svoji územní působnost dosud vymezena řada specializovaných územních orgánů státní správy (např. okresní soudy). Okresy zůstávají nadále územní statistickou jednotkou.

2.2.2 Územní samospráva

Základními územními jednotkami samosprávy jsou obce, vyššími samosprávnými celky potom kraje. Stát může do činnosti samosprávných orgánů vstupovat pouze tehdy, jde-li o ochranu zákona, a to způsobem, který je definován zákonem.

V České republice existuje 6249 obcí a 14 krajů (stav k 20.10.2006).

2.2.2.1 Kraje

a) Působnost na úrovni samosprávy

Činnost krajů je upravena samostatným zákonem o krajích. Jsou veřejnoprávními korporacemi, které mají vlastní majetek a příjmy a hospodaří podle vlastního rozpočtu za podmínek stanovených zákonem. Kraj je samostatně spravován zastupitelstvem kraje. Dalšími orgány jsou rada kraje, hejtmán, krajský úřad a zvláštní orgány kraje.

b) Působnost na úrovni státní správy

Krajské úřady vykonávají státní správu v přenesené působnosti v rozsahu stanoveném zákonem. Krajské úřady kontrolují činnost orgánů obcí při výkonu přenesené působnosti.

2.2.2.2 Obce

a) Působnost na úrovni samosprávy

Obce se řídí samostatným zákonem o obcích. Jsou veřejnoprávními korporacemi, které mohou mít vlastní majetek a hospodaří s ním podle vlastního rozpočtu. Obce mají své vlastní finanční prostředky a finanční zdroje a hospodaří s nimi nezávisle při respektování podmínek daných zákonem. Území obce je tvořeno jedním anebo více katastrálními územími. Obec je samostatně spravována zastupitelstvem obce; dalšími orgány obce jsou starosta, rada obce, obecní úřad a zvláštní orgány obce.

Novelou zákona o obcích se od roku 2006 navrácí statut městys. Městys nebo také městečko je historický typ obcí stojících mezi městem a vesnicí. Status městyse nebo městečka uděloval od 13. století panovník, po roce 1918 ministerská rada. Musely mít městský charakter a plnit roli spádového městečka pro okolní vesnice. Status městyse přestal být udělován od roku 1949.

V současnosti je obec městysem, pokud tak na návrh obce stanoví předseda Poslanecké sněmovny po vyjádření vlády. Obec, která byla oprávněna užívat označení městys přede dnem 17. května 1954, je městysem, pokud o to požádá předsedu Poslanecké sněmovny. Předseda Poslanecké sněmovny tak na žádost obce stanoví a zároveň určí den, od kterého se obec stává městysem. Městys je samostatně spravován zastupitelstvem městyse; dalšími orgány městyse jsou rada městyse, starosta, úřad městyse a zvláštní orgány městyse.

Městem je dle zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, obec, která má alespoň 3 000 obyvatel, pokud tak na návrh obce stanoví předseda Poslanecké sněmovny po vyjádření vlády a dále obec, která byla městem přede dnem 17. května 1954, pokud o to požádá předsedu Poslanecké sněmovny. Předseda Poslanecké sněmovny tak na žádost obce stanoví a zároveň určí den, kdy se obec stává městem. Město je samostatně spravováno zastupitelstvem města; dalšími orgány města jsou starosta, rada města, městský úřad a zvláštní orgány města.

Statutárními městy jsou Kladno, České Budějovice, Plzeň, Karlovy Vary, Ústí nad Labem, Liberec, Hradec Králové, Pardubice, Jihlava, Brno, Zlín, Olomouc, Přerov, Chomutov, Děčín, Frýdek-Místek, Ostrava, Opava, Havířov, Most, Teplice, Karviná a Mladá Boleslav. Statutární města mají právo uspořádat si své poměry vlastní obecně závaznou vyhláškou (statutem), na jejímž základě si mohou rozdělit své území na městské části či obvody. Statutární město je samostatně spravováno zastupitelstvem města; dalšími orgány města jsou primátor, rada města, magistrát a zvláštní orgány města. Městská část má obdobné orgány jako obec.

b) Působnost na úrovni státní správy

Orgány obce vykonávají státní správu v přenesené působnosti v rozsahu stanoveném zákonem. Zákon rozlišuje obce podle rozsahu výkonu státní správy na obce se základním rozsahem (všechny obce), obce s pověřeným obecním úřadem (393 obcí) a obce s rozšířenou působností (205 obcí). Obce s pověřeným obecním úřadem a obce s rozšířenou působností jsou stanoveny zvláštním zákonem.

2.2.2.3 Zvláštní působnost na území hlavního města Prahy

Zvláštní zákon upravuje postavení hlavního města Prahy. Podle něj je Praha současně hlavním městem České republiky, krajem i obcí. Praha je rovněž statutárním městem a proto zákon upravuje i postavení městských částí.

a) Působnost na úrovni samosprávy

Hlavní město Praha je samostatně spravováno zastupitelstvem, dalšími orgány jsou rada, primátor, magistrát a zvláštní orgány hlavního města.

Postavení městských částí, jejich orgánů a jejich působnost stanoví zákon a Statut hlavního města Prahy v rozsahu odpovídajícím potřebám městských částí. Městská část je spravována zastupitelstvem městské části; dalšími orgány městské části jsou rada městské části, starosta městské části, úřad městské části a zvláštní orgány městské části.

b) Působnost na úrovni státní správy

Zákonem svěřený výkon státní správy zajišťují orgány hlavního města Prahy rovněž v přenesené působnosti.

3. Územní plánování v České republice

3.1 Cíle a úkoly územního plánování

Cílem územního plánování je, aby veškeré změny v území byly řešeny soustavně a komplexně nástroji územního plánování k dosažení obecně prospěšného souladu veřejných a soukromých zájmů na rozvoji území. Územní plánování má ve veřejném zájmu chránit a rozvíjet přírodní, kulturní a civilizační hodnoty území, včetně urbanistického, architektonického a archeologického dědictví. Současně vytváří předpoklady pro udržitelný rozvoj území, který spočívá ve vyváženém vztahu podmínek pro příznivé životní prostředí, pro hospodářský rozvoj a pro soudržnost společenství obyvatel území a uspokojuje potřeby současné generace, aniž by ohrožoval podmínky života generací budoucích.

Úkoly územního plánování jsou zejména:

- zjišťovat a posuzovat stav území, jeho přírodní, kulturní a civilizační hodnoty,
- stanovovat koncepci rozvoje území s ohledem na hodnoty a podmínky území,
- stanovovat urbanistické, architektonické a estetické požadavky na využívání a prostorové uspořádání území a na jeho změny, zejména na umístění, uspořádání a řešení staveb,
- stanovovat podmínky pro obnovu a rozvoj sídelní struktury a pro kvalitní bydlení,
- vytvářet podmínky pro snižování nebezpečí a odstraňování důsledků ekologických a přírodních katastrof v území,
- prověřovat a vytvářet podmínky pro hospodárné vynakládání prostředků z veřejných rozpočtů na změny v území,
- vytvářet podmínky pro ochranu území před negativními vlivy záměrů na území a navrhovat kompenzační opatření.

3.2 Výkon veřejné správy ve věcech územního plánování a stavebního řádu

3.2.1 Orgány územního plánování

Působnost ve věcech územního plánování je stavebním zákonem svěřena orgánům:

- obcí,
- krajů,
- Ministerstvu a Ministerstvu obrany na území vojenských újezdů.

Orgány obce a kraje vykonávají působnost ve věcech územního plánování jako působnost přenesenou.

3.2.1.1 Orgány obce

Orgány obce zajišťují ochranu a rozvoj hodnot území obce, pokud nejsou svěřeny působnosti orgánům kraje nebo dotčeným orgánům.

Mezi orgány obce na úseku územního plánování patří úřad územního plánování (na úrovni obce s rozšířenou působností), obecní úřad, který splňuje kvalifikační požadavky pro výkon činnosti pořizovatele (pořizovatelem je obecní úřad vykonávající územně plánovací činnost), obecní úřad, který nevykonává činnost pořizovatele, zastupitelstvo obce, stavební úřad a rada obcí pro udržitelný rozvoj.

Stavební úřad na úseku územního plánování:

- vydává územní rozhodnutí, není-li zákonem stanoveno jinak, a územní souhlas,

- poskytuje informace pro pořizování územně plánovacích podkladů a územně plánovací dokumentace.

Úřad územního plánování (obec s rozšířenou působností):

- je dotčeným orgánem v územním řízení, pokud nevydává územní rozhodnutí,
- pořizuje v přenesené působnosti územní plán, regulační plán, územně plánovací podklady (územní studii a územně analytické podklady) a vymezení zastavěného území.

Zastupitelstvo obce v samostatné působnosti:

- rozhoduje o pořízení územního a regulačního plánu,
- schvaluje zadání, případně pokyny pro zpracování návrhu územního plánu,
- vydává územní a regulační plán,
- vydává vymezení zastavěného území.

Rada obcí pro udržitelný rozvoj území je zvláštním orgánem obce s rozšířenou působností. Může ji zřídit starosta obce s rozšířenou působností se souhlasem obcí v jejím správním obvodu. Rada obcí projednává místně příslušné územně analytické podklady a vyhodnocení vlivů územních plánů na udržitelný rozvoj území a vydává k nim své stanovisko.

3.2.1.2 Orgány kraje

Orgány kraje zajišťují ochranu a rozvoj hodnot území kraje. Do činnosti orgánů obcí mohou zasahovat jen v zákonem stanovených případech, a to pouze v záležitostech nadmístního významu; postupují přitom v součinnosti s orgány obcí.

Krajskému úřadu jsou svěřeny úkoly a činnosti, které souvisejí s pořizováním územně plánovacích podkladů a územně plánovací dokumentace a s vydáváním územního rozhodnutí v případech, kdy si jej na základě zákona vyhradí, a vedení evidence územně plánovací činnosti.

Mezi orgány kraje na úseku územního plánování patří krajský úřad, zastupitelstvo kraje a rada kraje.

Krajský úřad:

- je dotčeným orgánem v řízeních, která se dotýkají více správních obvodů obcí s rozšířenou působností a v územních řízeních o záměrech, která vyžadují posouzení vlivu na životní prostředí,
- pořizuje v přenesené působnosti zásady územního rozvoje a v zákonem stanovených případech regulační plán pro plochy a koridory nadmístního významu,
- pořizuje územně plánovací podklady nezbytné pro svou činnost.

Zastupitelstvo kraje v samostatné působnosti:

- vydává zásady územního rozvoje.

3.2.1.3 Ministerstvo

Ministerstvo je ústředním správním úřadem ve věcech územního plánování. Vykonává státní dozor ve věcech územního plánování.

Ministerstvo:

- pořizuje politiku územního rozvoje a k tomu potřebné územně plánovací podklady,
- zajišťuje metodickou podporu uplatňování soudobých poznatků územního plánování,
- vede evidenci územně plánovací činnosti.

3.2.1.4 Ministerstvo obrany

Ministerstvo obrany pro území vojenských újezdů:

- vydává územní a regulační plán,
- projednává územně analytické podklady a územní studie.

Pořizování územně plánovací dokumentace a územně analytických podkladů náleží na území vojenských újezdů újezdnímu úřadu.

3.2.2 Stavební úřady

Stavební zákon člení stavební úřady na obecné, které vykonávají úplnou pravomoc stavebních úřadů, včetně územního rozhodování, na speciální stavební úřady a na vojenské a jiné stavební úřady. Určitá působnost je svěřena též obcím, jejichž obecní úřady stavebním úřadem nejsou.

Stavební úřad vykonává činnosti na úseku územního plánování (viz 3.2.1.1), na úseku stavebního řádu: vede stavební řízení, vydává stavební povolení, vykonává dozor nad zajišťováním ochrany veřejných zájmů, kontroluje plnění povinností vyplývajících ze stavebního zákona a provádí další činnosti dle stavebního zákona.

Obecným stavebním úřadem je:

- Ministerstvo, které je ústředním správním úřadem ve věcech stavebního řádu a dále v přenesené působnosti:
- krajský úřad
- Magistrát hlavního města Prahy a úřad městské části hlavního města Prahy určený statutem
- magistrát územně členěného statutárního města a úřad jeho obvodu nebo městské části určený statutem
- magistrát statutárního města
- pověřený obecní úřad
- městský a obecní úřad, který tuto působnost vykonával ke dni 31. prosince 2006.

Speciální stavební úřady vydávají povolení u staveb leteckých, staveb drah a na dráze, staveb dálnic, silnic, místních komunikací a veřejně přístupných účelových komunikací, vodních děl a staveb podléhajících integrovanému povolení. Povolení mohou vydat pouze se souhlasem obecného stavebního úřadu.

Působnost stavebních úřadů na území vojenských újezdů, s výjimkou pravomoci ve věcech územního rozhodování, vykonávají újezdní úřady a dále pak Ministerstvo obrany, Ministerstvo vnitra, Ministerstvo spravedlnosti a Ministerstvo průmyslu a obchodu.

3.2.3 Zvláštní působnost na území hlavního města Prahy

Hlavní město Praha je spravováno na základě samostatného zákona.

Zastupitelstvu hlavního města Prahy je vyhrazeno vydávat územně plánovací dokumentaci pro celé území hlavního města Prahy. Působnost krajského úřadu vykonává v tomto případě Ministerstvo.

Zastupitelstvu městské části je pak vyhrazeno vydávat územní plán pro vymezenou část hlavního města Prahy. Působnost krajského úřadu v tomto případě vykonává Magistrát hlavního města Prahy.

3.3 Nástroje územního plánování

Nástroje územního plánování slouží k prosazování cílů a úkolů územního plánování v území na národní, regionální a místní úrovni. Základními nástroji územního plánování jsou územně plánovací podklady, územně plánovací dokumentace a územní rozhodnutí.

3.3.1 Územně plánovací podklady

Územně plánovací podklady jsou tvořeny:

- územně analytickými podklady, které zjišťují a vyhodnocují stav a vývoj území,
- územní studii, která ověřuje možnosti a podmínky změn v území.

Územně analytické podklady jsou novým nástrojem územního plánování. Obsahují zjištění a vyhodnocení stavu a vývoje území. Ze zákona jsou pořizovány pro celé území České republiky a průběžně aktualizovány.

Územně analytické podklady slouží především jako podklad k pořizování politiky územního rozvoje, územně plánovací dokumentace, její změně a pro rozhodování v území. Dále slouží jako podklad pro posuzování vlivu územně plánovací dokumentace na udržitelný rozvoj a vlivu změrů na životní prostředí.

Územně analytické podklady pořizuje v přenesené působnosti úřad územního plánování, krajský úřad, dále pak újezdni úřad pro území vojenského újezdu a Ministerstvo pro politiku územního rozvoje.

3.3.2 Politika územního rozvoje

Změna společenské situace České republiky vyvolala potřebu celostátního nástroje pro koordinaci územního rozvoje jak uvnitř státu tak i vně v rámci evropského společenství. Zákon č.183/2006 Sb. o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon) proto zavádí nový územně plánovací nástroj s celostátní působností - politiku územního rozvoje.

Politika územního rozvoje je dokument závazný pro pořizování a vydávání zásad územního rozvoje, územních plánů, regulačních plánů a pro rozhodování v území.

Politika územního rozvoje stanoví republikové priority územního plánování pro zajištění udržitelného rozvoje území.

Dále vymezuje plochy mezinárodního a republikového významu nebo které svým významem přesahují území jednoho kraje, a to:

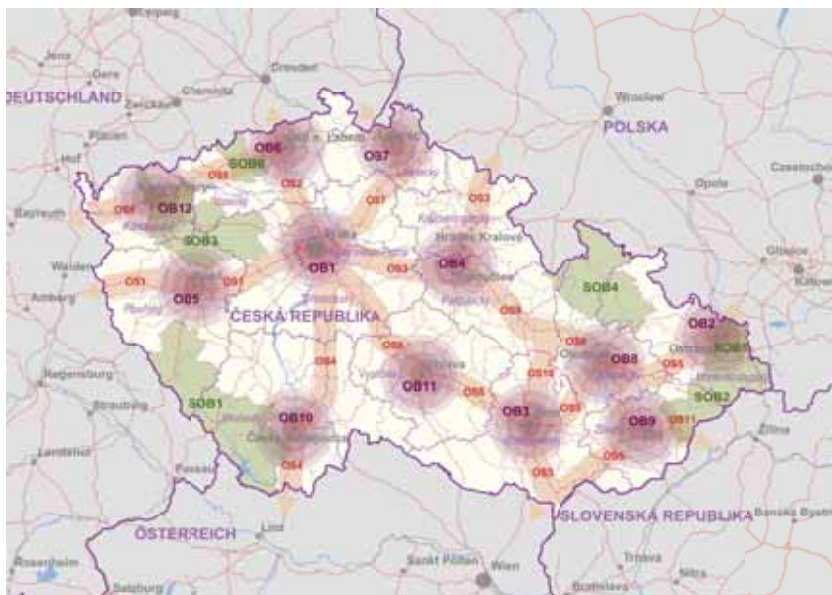
- rozvojové oblasti a osy – tj. oblasti se zvýšenými požadavky na změny v území,
- specifické oblasti – tj. oblasti se specifickými hodnotami a specifickými problémy,
- plochy a koridory dopravní a technické infrastruktury.

V těchto vymezených oblastech, osách, plochách a koridorech stanoví kritéria a podmínky pro rozhodování o možných variantách nebo alternativách změn.

Součástí politiky územního rozvoje je i vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území.

Zákon ukládá Ministerstvu zpracovat návrh politiky územního rozvoje, který je pak předložen vládě ČR ke schválení. Každé 4 roky zpracovává Ministerstvo zprávu o uplatňování politiky územního rozvoje, na jejímž základě vláda ČR rozhodne o její aktualizaci nebo o zpracování nového návrhu.

Politika územního rozvoje - vztah rozvojových oblastí, rozvojových os a specifických oblastí

3.3.3 Územně plánovací dokumentace

Územně plánovací dokumentace má funkci a obsah definovaný zákonem a příslušnou vyhláškou. Je závazná pro všechny druhy rozhodování v území, zejména pro územní rozhodnutí.

Územně plánovací dokumentaci tvoří tyto druhy:

- zásady územního rozvoje,
- územní plán,
- regulační plán.

Zákon ukládá krajům povinnost pořizovat zásady územního rozvoje. Naproti tomu pořízení územního a regulačního plánu je fakultativní.

3.3.3.1 Zásady územního rozvoje

Novým typem krajské územně plánovací dokumentace jsou dle zákona č.183/2006 Sb. zásady územního rozvoje. Mají splňovat funkci strategického dokumentu.

Zásady územního rozvoje jsou závazné pro pořizování a vydávání územních plánů, regulačních plánů a pro rozhodování v území.

V nadmístních souvislostech území kraje zpřesňují a rozvíjejí cíle a úkoly územního plánování v souladu s politikou územního rozvoje, určují strategii pro jejich naplňování a koordinují územně plánovací činnost obcí.

Zásady územního rozvoje:

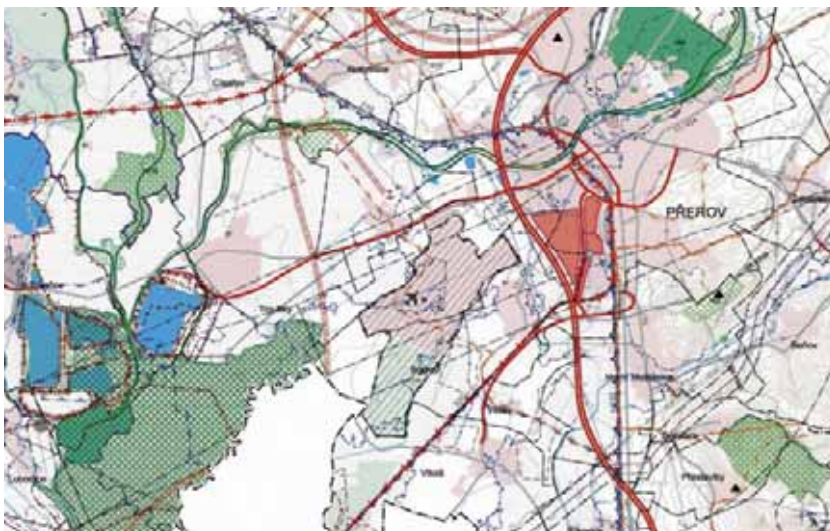
- stanoví základní požadavky na účelné a hospodárné uspořádání území kraje,

- vymezí plochy nebo koridory nadmístního významu, zejména pro veřejně prospěšné stavby, a stanoví požadavky na jejich využití.

Součástí zásad územního rozvoje je i vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území.

Návrh zásad územního rozvoje pořizuje krajský úřad a předkládá ho k posouzení Ministerstvu pro místní rozvoj a dále ke schválení zastupitelstvu kraje. Zásady územního rozvoje vydává zastupitelstvo kraje jako opatření obecné povahy. Krajský úřad předloží zastupitelstvu kraje nejpozději do dvou let po vydání zásad územního rozvoje zprávu o jejich uplatňování v uplynulém období, na jejímž základě dochází k jejich aktualizaci nebo ke zpracování nového návrhu.

Zásady územního rozvoje - výřez koordinačního výkresu

3.3.3.2 Územní plán

Územní plán se pořizuje a vydává pro celé území obce či vojenského újezdu nebo pro vymezenou část území hlavního města Prahy. Územní plán je závazný pro pořízení a vydání regulačního plánu zastupitelstvem obce, pro rozhodování v území, zejména pro vydávání územních rozhodnutí.

Územní plán stanoví základní koncepci rozvoje území obce, ochrany jeho hodnot, jeho plošného a prostorového uspořádání, uspořádání krajiny a koncepci veřejné infrastruktury; dále vymezí zastavěné území a zastavitelné plochy a plochy pro veřejně prospěšné stavby.

O pořízení územního plánu rozhoduje zastupitelstvo obce. Návrh zadání územního plánu zpracovává pořizovatel ve spolupráci s určeným zastupitelem. Na základě schváleného zadání územního plánu zastupitelstvem pořídí pořizovatel pro obec zpracování návrhu územního plánu. Návrh územního plánu posuzuje před řízením o jeho vydání krajský úřad s ohledem na širší územní vztahy, politiku územního rozvoje a územně plánovací dokumentaci kraje. O upraveném

a posouzeném návrhu se koná veřejné projednání. Územní plán následně vydává zastupitelstvo obce formou opatření obecné povahy. Pořizovatel pak předkládá obci jednou za 4 roky zprávu o uplatňování územního plánu v uplynulém období.

Územní plán - výřez hlavního výkresu

3.3.3.3 Regulační plán

Regulační plán se používá pro identifikované pozemky.

Regulační plán stanoví podrobné podmínky pro využití pozemků, pro umístění staveb a jejich prostorové uspořádání, pro ochranu hodnot a charakteru území a pro vytváření příznivého životního prostředí.

Regulační plán:

- stanoví podmínky pro vymezení a využití pozemků,
- stanoví podmínky pro umístění a prostorové uspořádání staveb veřejné infrastruktury,
- vymezi veřejně prospěšné stavby.

Regulační plán se vydává buď z podnětu zastupitelstva kraje, zastupitelstva obce či Ministerstva obrany nebo na žádost fyzické či právnické osoby, stanoví-li tak zásady územního rozvoje nebo územní plán, a je-li jejich součástí i zadání tohoto regulačního plánu. Podnět k pořízení regulačního plánu obsahuje i návrh zadání, které po projednání schvaluje příslušné zastupitelstvo. Zpracování návrhu regulačního plánu z podnětu zajistí pro obec či kraj pořizovatel, na žádost žadatel. O návrhu regulačního plánu se koná veřejné projednání. Pořizovatel následně předává příslušnému zastupitelstvu návrh regulačního plánu ke schválení a vydání. Zastupitelstvo vydává regulační plán formou opatření obecné povahy.

Regulační plán - výřez hlavního výkresu

3.3.4 Územní rozhodnutí

Umisťovat stavby nebo zařízení, jejich změny, měnit využití území a chránit důležité zájmy v území lze jen na základě územního rozhodnutí nebo územního souhlasu, nestanoví-li zákon jinak.

Územním rozhodnutím je rozhodnutí o:

- umístění stavby nebo zařízení,
- změně využití území,
- změně stavby a o změně vlivu stavby na využití území,
- dělení nebo scelování pozemků,
- ochranném pásmu.

Zákon stanoví, které stavby a které činnosti nevyžadují územní rozhodnutí, za jakých podmínek je možné spojit územní a stavební řízení, nahradit územní rozhodnutí veřejnoprávní smlouvou nebo nevydávat územní rozhodnutí pro území, pro která je vydán regulační plán.

3.3.5 Územní řízení

Príslušný stavební úřad vydává:

- územní rozhodnutí na základě územního řízení či zjednodušeného územního řízení v případě, že žádost splní náležitosti stanovené zákonem,
- územní souhlas v případě jednoduchých staveb a zařízení stanovených zákonem.

Účastníky územního řízení jsou žadatel, místně příslušná obec a dále vlastník pozemku nebo stavby, osoby, jejichž vlastnické nebo jiné věcné právo k sousedním pozemkům nebo stavbám může být rozhodnutím přímo dotčeno a další osoby, o kterých tak stanoví zvláštní právní předpis. Územní řízení se zahajuje na žádost podanou žadatelem, která obsahuje kromě obecných náležitostí základní údaje o požadovaném záměru a identifikační údaje pozemků a staveb a další

přílohy. Stavební úřad následně oznámí zahájení územního řízení a k projednání žádosti nařídí veřejné ústní jednání. Závazná stanoviska dotčených orgánů, námítky účastníků a připomínky veřejnosti musí být uplatněny nejpozději při veřejném ústním jednání.

Územním rozhodnutím stavební úřad schvaluje navržený záměr a stanoví podmínky pro využití a ochranu území a projektovou přípravu stavby. Rozhodnutí platí 2 roky ode dne nabytí právní moci.

3.3.5.1 Zjednodušené územní řízení

Za podmínek stanovených zákonem může stavební úřad ve zjednodušeném stavebním řízení rozhodnout o umístění stavby, o změně využití území, o změně stavby a o dělení a scelování pozemků. Pokud žádost o vydání rozhodnutí splňuje podmínky, zveřejní stavební úřad návrh výroku rozhodnutí. Pokud nejsou ve lhůtě 15 dní ode dne zveřejnění uplatněny výhrady, námítky nebo připomínky, rozhodnutí se pokládá za vydané a nabývá právní moci.

3.3.5.2 Územní souhlas

Pro zákonem stanovené stavby, jejich změny a zařízení, plochy a úpravy terénu a za zákonem stanovených podmínek může stavební úřad vydat územní souhlas na základě oznámení o záměru v území a to do 30 dní od data oznámení.

3.3.6 Územní opatření o stavební uzávěře a územní opatření o asanaci území

Územní opatření o stavební uzávěře omezuje nebo zakazuje v nezbytném rozsahu stavební činnost ve vymezeném území, pokud by mohla ztížit nebo znemožnit budoucí využití území podle připravované územně plánovací dokumentace.

Územní opatření o asanaci území se vydává na území postiženém živelní pohromou nebo závažnou havárií, kde je nezbytné stanovit podmínky pro odstranění dopadů a pro další využití území. Územní opatření se vydává rovněž pro zastavěné území, ve kterém jsou závadné stavby z důvodů hygienických, bezpečnostních, požárních, provozních a ochrany životního prostředí, u nichž je ve veřejném zájmu nutné nařídít odstranění závad a úpravy staveb.

Návrh územního opatření o stavební uzávěře a územní opatření o asanaci se písemně projednávají s dotčenými orgány. Územní opatření vydává v přenesené působnosti rada obce, případně rada kraje, jako opatření obecné povahy podle správního řádu.

3.3.7 Úprava vztahů v území

3.3.7.1 Předkupní právo

K pozemku určenému územním nebo regulačním plánem pro veřejně prospěšnou stavbu, veřejně prospěšné opatření nebo veřejné prostranství má obec nebo kraj předkupní právo. Předkupní právo je po vydání územního nebo regulačního plánu vyznačeno v katastru nemovitostí.

3.3.7.2 Náhrady za změnu v území

Vlastníkovi pozemku nebo stavby, jehož práva byla při užívání pozemku nebo stavby na základě územního opatření o stavební uzávěře omezena, náleží náhrada.

Vlastníkovi pozemku, jehož určení k zastavění bylo zrušeno na základě změny stávajícího nebo vydaním nového územního, resp. regulačního plánu, náleží náhrada.

3.4 Legislativa územního plánování

3.4.1 Principy nového stavebního zákona

Stavební zákon, který je podrobně popsán v kapitole 3.4.2, vstoupil v účinnost dne 1.1.2007.

3.4.1.1 Územní plánování

Účelem nového zákona na úseku územního plánování je vytvořit podmínky pro spravedlivé a vyvážené zohlednění velice různorodých zájmů a potřeb, např. státní správy a územní samosprávy, veřejného a soukromého sektoru, zájmů investorů, provádějících změny v území a veřejnosti, na kterou mají dopad.

Hlavní principy řešení:

- úprava postavení a kompetence orgánů územního plánování i zvláštních orgánů, zřizovaných na úrovni obcí, obcí s rozšířenou působností, krajů i postavení rady obcí pro udržitelný rozvoj území,
- zajištění přístupu veřejnosti k informacím o území, zaručení její účasti a odborné pomoci v procesech územního plánování; k tomu se uplatňují příslušné prostředky právní ochrany,
- nové pojetí kvalifikačních podmínek pro výkon územně plánovací činnosti – ke zkouškám zvláštní odborné způsobilosti je požadována i kvalifikační podmínka vzdělání a praxe,
- územně analytické podklady poskytují trvale, soustavně a odborně aktualizované vyhodnocení stavu území, jeho limitů a možností jeho využití; ty jsou nezbytné pro kvalitní, kvalifikované a hospodárné pořizování územně plánovací dokumentace, územní rozhodování, projektovou činnost a vyhodnocování vlivů záměrů na podmínky udržitelného rozvoje,
- politika územního rozvoje jako celostátní nástroj územního plánování, který určuje strategii a podmínky pro naplňování cílů a úkolů územního plánování v potřebných republikových a mezinárodních souvislostech,
- zásady územního rozvoje, jako nový nástroj územního plánování krajů, který koordinuje rozvoj a uspořádání jejich území a územně plánovací činnost obcí v nadmístních souvislostech,
- územní plán stanoví zastavitelné plochy a základní požadavky na plošné a prostorové uspořádání,
- regulační plán je skupinovým územním rozhodnutím, žádost o jeho pořízení, včetně návrhu, mohou podat i fyzické nebo právnické osoby,
- vymezení zastavěného a nezastavěného území s odlišnými podmínkami povolování změn ve využívání; zastavitelné plochy mimo zastavěné území je možné stanovit pouze vymezením v územním plánu, případně vymezením ploch nadmístního významu v zásadách územního rozvoje,
- koncepčně je jinak pojata spolupráce dotčených orgánů, které při pořizování územně plánovacích podkladů, územně plánovací dokumentace a v územním řízení hájí veřejné zájmy podle zvláštních předpisů.

3.4.1.2 Stavební řád

Nový stavební zákon na úseku stavebního řádu přispívá ke zjednodušení a zrychlení povolování staveb. Oprošťuje řízení od nadbytečných administrativních úkonů, odstraňuje nebo snižuje jejich formálnost a vede ke zintenzivnění kontroly nad prováděním staveb a jejich změn.

Hlavní principy řešení:

- rozšíření okruhu staveb, jejich změn, zařízení a udržovacích prací, které nebude třeba povolovat ani ohlašovat,

- přesunutí řady staveb ze správního režimu (tzn. povolování formou správního rozhodnutí) do procesu ohlašování,
- zavedení podmínek pro zkrácené stavební řízení, resp. pro umožnění provést stavbu bez vedení standardního správního řízení,
- procesní zjednodušení stavebního řízení a jeho omezení na určení stavebně technických podmínek pro provedení stavby s tím, že těžiště posuzování a projednávání navrhovaných staveb bude v územním řízení,
- ustavení institutu autorizovaných inspektorů a jejich pověření některými úkony, které se týkají zejména povolování staveb,
- zásadní změna a racionalizace principů součinnosti se spolupůsobícími dotčenými orgány, hájícími zájmy chráněné zvláštními předpisy,
- zásadní přeměna nedostatečně fungujícího státního stavebního dohledu na pravidelné a systematické kontrolní prohlídky staveb s možností přijímat operativní opatření přímo na staveništi, včetně jejich vynutitelnosti,
- výrazné procesní zjednodušení a zkrácení doby pro započítání užívání dokončené stavby uplatněním zásady, že stavebník má právo stavbu užívat, pokud ji provedl v souladu s vydanými povoleními a ověřenou dokumentací.

3.4.2 Zákon o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon)

Územní a stavební činnosti se řídí dle zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu. Stavební zákon se skládá z následujících částí:

Část první – Úvodní ustanovení:

- definuje základní pojmy.

Část druhá – Výkon veřejné správy:

- vymezuje působnost orgánů veřejné správy ve věcech územního plánování a stavebního řádu.

Část třetí – Územní plánování:

- formuluje cíle a úkoly územního plánování,
- stanovuje postupy vydávání územně plánovacích informací a veřejného projednávání,
- definuje územně plánovací podklady,
- definuje politiku územního rozvoje jako celorepublikový nástroj územního plánování,
- definuje jednotlivé druhy územně plánovací dokumentace a jejich účastníky,
- upravuje proces pořizování, schvalování a závaznost územně plánovací dokumentace,
- upravuje proces územního řízení a zjednodušeného územního řízení,
- definuje postup při posuzování vlivů na životní prostředí v územním řízení,
- definuje územní rozhodnutí a územní souhlas a jejich náležitosti,
- definuje územní opatření o stavební uzávěře a územní opatření o asanaci území,
- upravuje vztahy v území – zejména předkupní právo a náhrady za změnu v území.

Část čtvrtá – Stavební řád:

- definuje povolení a ohlášení staveb, terénních úprav, zařízení a udržovacích prací,
- upravuje proces stavebního řízení a zkráceného stavebního řízení,
- definuje stavební povolení a kolaudační souhlas,
- upravuje užívání staveb, předčasné užívání staveb a zkušební provoz,
- upravuje proces odstraňování staveb, terénních úprav a zařízení,
- definuje stavební dozor a kontrolní prohlídky stavby,
- definuje pozici autorizovaného inspektora a jeho pravomoci,
- definuje povinnosti a odpovědnost osob při přípravě a provádění staveb.

Část pátá – Společná ustanovení:

- definuje vybrané činnosti ve výstavbě a součinnost vlastníků technické infrastruktury,
- stanovuje podmínky evidence územně plánovací činnosti, ukládání písemností a nahlížení do nich,
- určuje obecné požadavky na výstavbu, účely vyvlastnění,
- určuje ochranu veřejných zájmů a součinnost správních orgánů,
- definuje správní delikty.

3.4.3 Prováděcí vyhlášky k zákonu o územním plánování a stavebním řádu týkající se územního plánování

3.4.3.1 Vyhláška č. 500/2006 Sb., o územně analytických podkladech, územně plánovací dokumentaci a způsobu evidence územně plánovací činnosti

Vyhláška stanovuje obsah územně analytických podkladů a dále podrobněji upravuje náležitosti jednotlivých druhů územně plánovací dokumentace. U zásad územního rozvoje, územního plánu a regulačního plánu je stanoven jejich obsah (v přílohách vyhlášky), měřítko výkresů, obsah vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území a další náležitosti. Obsahem příloh jsou i formuláře k podání podnětu k pořízení či žádosti o vydání regulačního plánu.

Vyhláška rovněž definuje mapové podklady a podrobněji upravuje evidenci územně plánovací činnosti, formuláře registračních listů evidence jsou uvedeny v příloze.

3.4.3.2 Vyhláška č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území

Vyhláška stanovuje obecné požadavky na využívání území při vymezení ploch a pozemků, při stanovování podmínek jejich využití, při umísťování staveb a při rozhodování o změně stavby a o změně vlivu stavby na využití území.

Vyhláška definuje požadavky na vymezení ploch, dále zpřesňuje účel jednotlivých ploch s rozdílným způsobem využití a určuje pozemky, které dané plochy zahrnují. Vyhláška se dále zabývá požadavky na vymezení pozemků a umísťováním staveb na nich – tj. obecnými požadavky a vzájemnými odstupy staveb.

3.4.3.3 Vyhláška č. 502/2006 Sb., kterou se mění vyhláška Ministerstva pro místní rozvoj č. 137/1998 Sb., o obecných technických požadavcích na výstavbu

Ve vyhlášce jsou v obecné formě vyjádřeny základní požadavky na územně technické řešení staveb a na účelové a stavebně technické řešení staveb, které náleží do působnosti obecných stavebních úřadů a orgánů obcí.

Podle této vyhlášky se postupuje při zpracování a pořizování územně plánovací dokumentace a územně plánovacích podkladů, při navrhování, umísťování, povolování nebo ohlašování, provádění, kolaudaci, užívání a odstraňování staveb a při výkonu státního stavebního dohledu.

Vyhláška definuje jednotlivé druhy staveb, určuje územně technické požadavky na stavby a jejich umísťování, obecné požadavky na bezpečnost a užitné vlastnosti staveb, tj. na požární bezpečnost, ochranu zdraví, zdravých životních podmínek a životního prostředí, dále požadavky na stavební konstrukce a technická zařízení staveb a zvláštní požadavky pro vybrané druhy staveb.

3.4.3.4 Vyhláška č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního řízení, veřejnoprávní smlouvy a územního opatření

Vyhláška upravuje náležitosti žádosti o územně plánovací informaci a žádosti o vydání jednotlivých druhů územních rozhodnutí, jejich formuláře jsou připojeny v přílohách vyhlášky. Vyhláška dále definuje obsahové náležitosti jednotlivých druhů územních rozhodnutí, obsah informací o záměru v území a o podání žádosti o vydání územního rozhodnutí, informace o návrhu výroku rozhodnutí ve zjednodušeném územním řízení a oznámení o záměru v území k vydání územního souhlasu včetně formuláře v příloze. Vyhláška dále upravuje náležitosti obsahu veřejnoprávní smlouvy, územního opatření o stavební uzávěře a územního opatření o asanaci území.

3.4.4 **Zákon o odnětí nebo omezení vlastnického práva k pozemku nebo ke stavbě (zákon o vyvlastnění)**

Proces vyvlastnění se řídí dle zákona č. 184/2006 Sb., o odnětí nebo omezení vlastnického práva k pozemku nebo ke stavbě (zákon o vyvlastnění). Nový vyvlastňovací zákon má za cíl zlepšit možnosti územního plánování veřejně prospěšných staveb a zároveň chránit vlastnická práva.

Zákon o vyvlastnění:

- definuje základní pojmy,
- stanovuje podmínky vyvlastnění,
- určuje náhrady při vyvlastnění,
- definuje vyvlastňovací řízení.

3.4.5 **Související zákony**

Zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění zákona č. 413/2005 Sb.

Zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů

Zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů

Zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů

Zákon č. 164/2001 Sb., o přírodních léčivých zdrojích, zdrojích přírodních minerálních vod, přírodních léčebných lázních a lázeňských místech a o změně některých souvisejících zákonů (lázeňský zákon), ve znění pozdějších předpisů

Zákon č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, ve znění pozdějších předpisů

Zákon č. 239/2000 Sb., o integrovaném záchranném systému a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů

Zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů

Zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů

Zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů

Zákon č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů

Zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů

Zákon č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), ve znění pozdějších předpisů

Zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů

Zákon č. 139/2002 Sb., o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech a o změně zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů

Zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů

Zákon č. 222/1999 Sb., o zajišťování obrany České republiky, ve znění pozdějších předpisů

Zákon č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění pozdějších předpisů

Zákon č. 114/1995 Sb., o vnitrozemské plavbě, ve znění pozdějších předpisů

Zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů

Zákon č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů

Zákon 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů

Zákon č. 62/1988 Sb., o geologických pracích, ve znění pozdějších předpisů

Zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů

Zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů

Zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů

Zákon č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění pozdějších předpisů

Zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů

Zákon č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění pozdějších předpisů

Zákon č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, ve znění pozdějších předpisů

Zákon č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky (katastrální zákon), ve znění pozdějších předpisů

Zákon č. 265/1992 Sb., o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem, ve znění pozdějších předpisů

Zákon č. 18/1997 Sb., o mírovém využívání jaderné energie a ionizujícího záření (atomový zákon) a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů

Zákon č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu a o změně některých zákonů (zákon o vodovodech a kanalizacích), ve znění pozdějších předpisů

Zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích

Zákon č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění pozdějších předpisů

Zákon č. 95/1999 Sb., o podmínkách převodu zemědělských a lesních pozemků z vlastnictví státu na jiné osoby a o změně zákona č. 569/1991 Sb., o Pozemkovém fondu České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů

Zákon č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, ve znění pozdějších předpisů.

**ČESKÁ REPUBLIKA
CZECH REPUBLIC**

Zdroj / Source: Kartografie Praha